

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אַפּס פֿי לאַ זײַנדיגן
אײַניגן בײַ דרין ירברך ?
אײַנען אַשׁר יאָ
אַלדײַד נאָן
קײַן תּוֹכַח לרשׁוֹתָהּ:

דברים טו ד

2. פֿי לאַ יחַדל אײַניגן מוקר
האַרץ עַל נאָן אַנײַם
לאַמור פֿתַח פֿתַח אַתּ ! יִדֵּךְ
לאַזײַךְ לַעֲבֹד לַאֲבִינִי
דברים טו א

3. מִי הַעֲרִי מַמְנוֹנִךְ עֵדֶךְ
יִקְרָאוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לַפִּנּוֹי
גוֹיִם וּמַלְכִּים יִדֵּךְ יִתֵּן בַּעֲשֶׂר
תִּחְבֹּד בַּעֲשֶׂר קֶשֶׁת:

ישעיהו מא ב

הגהות הב"ח

(א) גמ' אלו אוריבר מוהי
גולד וכו' י' יניב מר גריס:
(ב) שם ש"ר עיני גדרולה
המולחם מתר ממות י' ועיר
קטנה המולחם כו':
(ג) ד"ה י' יתיב מר
גריס: (ד) ד"ה א' מני כו'
אלו שקל כס"ד ומס"ד י"מ
היו וכו' שיהא שם מותר
הספד ומס"ד ורגלי משפח
מס"ד ורגלי י' יניב
לנו מנחם כס"ד וחל"ס מס"ד
בגון כפר עמיק ויצא
ממנה שלשם מתי: (ו) תור'
ד"ה אמרו כו' י' התמיה
לזמור וכו' לא הית:

לעזי רע"י

וילן"ן [ויל"א]. מפרש.

מוסף רע"י

הובא בעמוד הבא

רבינו גרשום

באסקריא ודספניא. מש.
 נותנין להם על. דאולינן בחר
 אומדני דעתי. דלחכי אמר
 שקל אש דאשר להם למצב,
 אבל אם אי אפשר להם נותנין
 להם על. כיון שחכמי
 נותנים להם אלא שקל,
 דאולינן בחר אומדני דעתי,
 ריכין ביה דלישוי אחרים
 וזהו הוה ליה רבין צי. בני.
 א"ל הא מני ר' ז. דמתניתין.
 מונחת על ארבעה ספלים.
 שלא יעלו עליו הרחש. ביום
 שח. צו זה דבר, דאקריא
 בעלמא הוא. או בארבעה.
 מוחקין. ש. מתי. דינינו
 נמי. דמתי. ל. ימים.

(א) צ"ל ואם אמר אם מתו ירשו
אחרים תחתייהם בין שאמר תנו
ובין שאמר אל תתנו אין נותנין
להם וכו'.

טפי וקא מיכלי קרנא:
 א. בך בעלמך: חיי העולם
 חורה: קיימא ליה שעתא.
 מינה. מדאנא שמעתי

משום דנפיש בני חילא דמחוזא אילפא ור' יוחנן הוו גרסי באורייתא דחוקא להו מילתא משובא אמרי ניקום ונזיל וניעבר עיסקא ונקיים כבנפישין ¹ אפס כי לא יהיה בך אביון אולו ⁽⁶⁾ אותבי תותי גודא רעיעא הוו קא כרכי ירפנתא אתו תרי מלאכי השרת שמעיה רבי יוחנן דאמר חד לחבריה נישדי עלייהו האי גודא ונקמלינהו ⁶ שמניחין חיי עולם הבא ועוסקין בחיי שעה אמר ליה אידך שבקינהו דאיכא בהו חד דקיימא ליה שעתא רבי יוחנן שמע אילפא לא שמע אמר ליה ר' יוחנן לאילפא שמע מר מידי אמר ליה לא אמר מרדשמעוי אנא ואילפא לא שמע ש"מ לדירי קיימא לי שעתא אמר ליה רבי יוחנן איהדר יאוקי בנפשאי ² כי לא יהול אביון מקרב הארץ ר' יוחנן הדר אילפא לא הדר עד

דאטא אילפא מליך רבי יוחנן אמרו לו אי
אחיב מר וגרים לא הוה מליך מר ^א אזל
^ב תלא נפשיה באסקריא דספינתא אמר אי
איכא דשאל לי במתניתא דר' חייא ורבי
אושעיא ולא פשטינא ליה ממתני' נפילנא
מאסקריא דספינתא ומבענא אתא ההוא
סבא תנא ליה ^ג * האומר תנו שקל לבניי ב'

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית כא.

וְיָנוּחַ לָהֶן שָׁקֶל וְלֹא אָמַר תָּנוּ סֵלַע
בְּכַחֲבוֹת (דף ע.) כִּי לִזְרוֹן בְּמִשָּׁא
דָּן אֶרֶץ וּיְרִיחוֹ: **אִם מִסּוּ יִרְשׁוּ**
וְיָנוּחַ שָׁקֶל וְלֹא אָמַר אֵל תַּתְּנוּ אֵלֶּה
שָׁקֶל גָּלִי דַעֲמֵיהִי לֵאלֹא צִעִי לְמִיתָב
וְלֹא אֵלֶּה שָׁקֶל בְּשִׁנָּה כִּי הֵיכִי דִלִּי
תָּנוּ יִרְשׁוּ אַחֲרֵיהֶם תַּחֲמִינָן: **אָמַר**
הָאֵלִילפָּא: **הָאֵל מִנִּי** דַּקְנִי אַע"ג
אֵל סַפְקִי בְּצִיזִר מִסְלַע לֹא יִהְיִין
וְלֹא אֵלֶּה שָׁקֶל (ו) ר"מ הִיא דִלְמָר
יִתְרָם לְמִיתָב (מ"ב) דַּעֲמֵיהִי

רבינו חננאל

אילפא דר' יוחנן דרזק לה
עלמא אמר קדושה ונעבד
צליקא [ומנן] דר' יוחנן
אילפא מלך חזקא אתא
אילפא חלל נפשיה, אמר אי
איכא דרשאי לו תנתיינא
מביב' ר' חייא דביר' ר' אושעיא
אזי שטנא לי חזקא ממתני'
כלומר, כל מה שיש במעשרות
החצוניות עקר קרן חזק
במעשרותא, ואין כל שכן
ידעו, לפיכך אני גרול ממנו,
ומה וכה יושבתי בראש לו
לזמני וכל רשעיה הווא
סבא, את דרתיא האדמיר תנו
לביני שכל כשבח וצוה חסד
למיתא, רותת לתיקא על שכל, כי
מספיק הווא תנו חזקא על
אמי, מספיק הווא תנוחין חזקא על
סלע, את אמר בלישון הווא לא
תנו חזקא על אמי, שפיר
אמי חזקא על אמי, חזקא
מספיק הווא אין תנוחין
אלא שקל, ואם אמר אז אמי
תנוחין אחרית חזקתם [כאן].
משכנין משכנין מאד אדם
לשונת מדבריה מהם. ורשע
אילפא, את מתתא אליה
אמי, דר' מארי, אתא
ששנינו

במשנתו באחרונה המבולשת
מציתה כחצוה, המבולשת
מעות לבתו ודיא אומרת נאמן
על עילי דעבר שליש מה
הושלש ביד דבריה כמאד,
ואוקומאנת חתם עטמא ד'
מאד משה דבערז חילוש
איהו שמת ואין לקנות
מכריבו. אמרו עליו על נחום
אין שם וכן מקום וכו'
איהו על אמתת הדבר כדברי
הימים הוא שנקרא לשם שם
הוא הוהמית (ג) (בזמן),
אחת הוהמית (ד) וישלמי אר'
אחת הוהמית (ה) דברים
ישמן יבן אבן בוכי (ד) דברים
גשמים יורדים חסות ארצו,
ובכותב חסות יסוריו, וכולן
בפסוק לא נאמר אם לשלש
לשם לארצו אם לשלש
מצינאר, שבת אלו יסוריו.
(כפ) (ד') דברים גשמים
יורדו למלמה, בעל ודול
הרעים ומפני בעלי ודול
ישהו ושהו תעליין חסות
ישהו ענה הכל נחשאות
לשמים. בעון (ג) (ד') דברים
גשמים יעברו, בעון עברה
הוא שנאמר יעברו, וכתב
אילוש אחמים, וכתב חתריה
ועצת את השמים. בעל גילוי
היה שנאמר חתפני אר'
בחוורן, וכתב וימנו
צבאים, בעון שפכות זמנו
שנאמר כי דמה הוא חתפני את
ארצו, מ' חן חן על ד' ארצו.
(וכתיב) חדרה אר' בכה
עוצר(ל) בעון פוסקי דקדק
הוא ואכן חתפני ארציה
גשמיים ודול גשמי אר'
מתחלל במתת שקר. [חמשות]

זא"ז] הרי

(א) ע"י בערוך השלם ערך גס 13. (ב) צירושלמי לפנינו ליתא זה אף רבינו היה גורס בן צירושלמי ומביא ראיה מהך קרא דהך אף צידריך קרא היינו שיהיה עזריה בשמיים. (ג) אלא על שהוא אומר לפניה לא חטאנו הנוי נשפע אומר על אמרך לא חטאנו